

ditions de prélèvement et de transmission doivent être prévues, protocolées et efficaces.

Enfin l'imagerie ne doit pas retarder la décision thérapeutique.

En conclusion, la sémiologie d'imagerie doit être raisonnée: radiologie conventionnelle, scanner avec injection, IRM si possible même si habituellement une bonne exploration scannographique suffit.

Le geste interventionnel (identification du germe, drainage) d'une cavité ou articulation sous tension est également important.

CONCEPTUL CONTEMPORAN PRIVIND OSTEOPOROZA ȘI POSIBILITĂȚILE RADIOIMAGISTICE DE DIAGNOSTIC

Eugeniu GHERDAN¹, Elena VOLCOVSCHI²,

¹USMF Nicolae Testemițanu,

²IMSP Spitalul Clinic Republican

Scopul: evaluarea conceptului de osteoporoză în diagnosticul radioimagic timpuriu.

Materiale și metode. A fost efectuat un studiu retrospectiv a 106 fișe de observație ale pacienților cu osteoporoză de diferită etiologie, internați în IMSP SCR în perioada 2010-2011. 32 de pacienți au fost cu artrită reumatoidă, cu lupus eritematos sistemic – 24, boala Still – 13, artrită reactivă – 17, spondiloartrită seronegativă – 20 de pacienți. Vârsta medie a bolnavilor cu artrită reumatoidă a constituit 42 de ani, cu lupus eritematos – 29 ani, cu boala Still – 32 ani, cu artrită reactivă – 25, cu spondiloartrită seronegativă – 44 de ani. 80 (75%) au fost femei și 26 (24%) – bărbați. 74 (69%) de pacienți s-au aflat sub tratament cu corticosteroizi. Toți au fost supuși examenului clinico-imagistic complex. Pacienții au fost examinați (100% sau 106) prin radiografie-standard și prin osteodensitometrie (75% sau 79 pacienți).

Rezultate. În lotul de studiu au predominat pacienții cu artrită reumatoidă (40 sau 38% cazuri) și lupus eritematos sistemic (11 sau 10% cazuri). Din cei 106 pacienți examinați, osteoporoză de grad ușor a fost diagnosticată în 12% (13) cazuri, de grad mediu – în 32% (34) cazuri, grad sever – în 52% (54) cazuri. La 4% (5) osteoporoză nu a fost diagnosticată. Osteodensitometria a permis diagnosticul timpuriu al osteoporozei la 8 (9%) pacienți și al fracturilor tasate de grad minimal – la 3 (4%) bolnavi, care nu a fost diagnosticată radiologic.

Concluzie. Osteodensitometria este metoda de elecție și primordială în diagnosticul de osteoporoză. Radiografia-standard ne permite să diagnosticăm osteoporoză în cazul în care pierderea substanței osoase constituie 30% și mai mult.

DIAGNOSTICUL RADIOIMAGISTIC AL SISTEMULUI OSTEOARTICULAR ÎN MIELOMUL MULTIPLU

Elena VOLCOVSCHI¹, Alla GUȚU²,

¹USMF Nicolae Testemițanu

²IMSP Spitalul Clinic Republican

Scop: studierea particularităților metodelor de diagnostic radioimagic la pacienții cu mielom multiplu, cu afectarea sistemului osteoarticular.

Materiale și metode. Pentru realizarea studiului au fost analizate retrospectiv 74 de fișe ale pacienților cu diagnosticul de mielom multiplu (MM), care s-au tratat în secțiile de hematologie 1 și 2 ale IMSP Institutul Oncologic, în anul 2011.

Evaluarea s-a efectuat în baza chestionarului: sexul, vârsta, afectarea sistemului osteoarticular, tabloul imagistic, precizarea semnelor radiologice primare și a semnelor de avansare a patologiei. Pentru aprecierea gradului de severitate a maladiei s-au utilizat următoarele investigații radioimagistice: radiografia-standard la 100% (74) pacienți și tomografia computerizată la 25% (18) pacienți.

Rezultate. Raportul femei/bărbați a constituit 1,38:1, vârsta medie fiind de 58,9 ani. Stadiul I al patologiei a fost diagnosticat la 8 pacienți, stadiul II – la 29 și stadiul III – la 37 pacienți. Principalele semne radiologice determinate au fost leziunile osoase distructive de la 2 mm la 5 cm sau mai mult, demineralizare osoasă severă. Existența mai multor leziuni osteolitice a fost prezentă la 93% pacienți, întâlnite mai frecvent în oasele plate (craniene, scapulare ale coastelor, sternului, claviculelor, pelviene și ale vertebrelor). În 89% (65) cazuri a fost întâlnită afectarea coloanei vertebrale. 67% din pacienți au avut fracturi patologice. Compresia măduvei spinării a fost vizualizată în 15% cazuri.

Concluzie. Radiografia-standard este o metodă de primă intenție în depistarea MM. În cazul MM asimptomatic, unde procesul distructiv este în faza incipientă, se indică IRM, eficiența căreia a constituit 87,5%. Densitometria osoasă a permis evaluarea obiectivă atât a schimbărilor cantitative, cât și a celor calitative ale scheletului axial, având o eficiență de 77,4%, atât pentru diagnostic, cât și pentru evaluarea evoluției patologiei. Sensibilitatea TC a constituit 68,8%.